

مقررات موثر بیمه ای و رویه موثر نظارت

ترجمه : محمدجواد روستا سکه روانی

مدیر داخلی نشریه نازه های جهان بیمه

Sekehravany@Yahoo.com

۱- مقدمه

چگونگی ارزیابی این رویه ها با اعضای سازمان چه ارتباط کاری خواهد داشت؟ در سال ۱۹۹۶ انجمن بین المللی ناظران بیمه ای (I.A.I.S) آئین نامه های خود را با هدف انجام امور استانداردسازی اصلاح و تصویب کردند بدین منظور کمیته های کاری تعیین شدند و وظیفه توسعه استانداردها به کمیته های فرعی محول شد. این عمل در واقع مقدمه ای برای توسعه قاعده کلی، استانداردها، راهنماها و تهیه کتاب های راهنما به منظور بهبود نظارت جهانی بر بیمه شد. از همان ابتدای شروع فعالیت مشخص بود که هدف های تعیین شده برای بهبود و تقویت نظارت جهانی بیمه با به کارگیری استاندارد سازی قوانین و اجرای این استانداردها با توجه به حاکمیت قوانین ملی مختلف آسان نیست. از همان ابتدا مشخص بود که ضرورت دارد ماخذ

مدت کوتاهی بعد از تشکیل رسمی انجمن بین المللی ناظران بیمه ای در سال ۱۹۹۴ این بحث مطرح شد که آیا این انجمن می تواند نقش یکسان سازی استانداردهای بین المللی بیمه را اعمال کند؟ در آن زمان این گونه مباحث، بحث برانگیز بود. در حال حاضر این یک حقیقت است. اما نباید فراموش کنیم که با توجه به اینکه ناظران هیچ گونه تجربه ای از استانداردهای بین المللی نظارت بیمه ای در گذشته نداشته اند، شروع این عمل (استاندارد سازی نظارت بر بیمه) چندساله نبود به خصوص با در نظر گرفتن این سوالات که آیا این استانداردها باید منعکس کننده عملکرد خوب باشند یا بهترین عملکرد را؟ و آیا اجرای آن ها اجباری یا اختیاری است؟

قانونگذاری کمیته ها که زیربنای قوانین، قواعد، عملکردها و استانداردها است به روشنی تفسیر شوند تا به همه انتظارات از قوانین و عملکردها حتی در چارچوب های بدون نظارت بیمه ای به منظور ارزیابی و بهبود کیفیت یک سیستم نظارت بیمه ای پاسخگو باشد. در سال ۱۹۹۷ انجمن بین المللی ناظران بیمه ای همراه با کمیته های فرعی استاندارد سازی قوانین بیمه، رویه ها و عملکردها را در کشورهای مختلف عضو، مطالعه و تجزیه و تحلیل کردند. این کار بر اساس استنباطی بود که از پرسشنامه های ارسالی به حوزه های مهم نظارت صورت گرفت. در این پرسش نامه از قوانین و مقررات مرتبط استفاده شده بود. این مقدمات عقاید عمومی را در چگونگی رویه های بیمه ای، عملکردهای نظارتی که ممکن است بر اثر بخشی یک سیستم نظارتی موثر باشند، بیان می کنند.

۲- هدف اصلی از نظارت بیمه ای

در تلاش برای دستیابی به معیارهای کاربردی برای سنجش کیفیت یک سیستم نظارتی بیمه ای در مرحله خود ارزیابی یا ارزیابی دیگران و به منظور تعیین عوامل مرتبط برای بهبود این معیارها ضروری است که دیدگاه روشنی از اهداف نظارت بیمه ای داشته باشیم. قانونگذاری در بیمه و نظارت بیمه ای هنگامی اثر بخش است که به منظور خدمت به این اهداف طراحی شده باشند. هدف اصلی از نظارت بیمه ای که از آئین نامه انجمن بین المللی ناظران بیمه ای گرفته شده و شامل رویه های پیش نویس و سایر مکتوباتی می باشد، که پشتوانه این آئین نامه

است، عبارتند از :

- حفاظت از منافع بیمه گذاران با اطمینان به اینکه شرکت های بیمه بر اساس قانونگذاری های انجام شده و رویه های تجارت بیمه ای اداره می شوند.
- تامین عدالت، ایمنی و ثبات بازارهای بیمه به منظور حفظ منافع بیمه گذاران.

- تمرکز اصلی نظارت بیمه ای حمایت از بیمه گذاران است. اما اگر بیمه مطابق شرایط لازم نظارت و بر اساس اعتماد مشتریان در بازار بیمه تامین نشده باشد، این هدف قابل دستیابی است.

در عرصه بیمه به آن صورت که در دیگر بخش های خدمات مالی مطرح است، تعادل مالی کانسون توجه به بحث نظارتی نیست. با این حال وجود مشکلات مالی یا حوادث فوق العاده وخیم ممکن است که بر ثبات مالی بازار بیمه تاثیر گذار باشد. افزایش همگرایی توسعه بخش مالی به واکنش های نظارتی منجر می شود و این به معنی هماهنگی دیدگاه های نظارتی در بخش های مختلف مالی است. اما لازم به ذکر است که در این زمینه اهداف نظارت بر بانک ها تا اندازه ای متفاوت از نظارت در بخش بیمه است. به این معنی که نظارت موثر بیمه ای با نمونه برداری از روش های نظارتی بانک ها برای بخش بیمه حاصل نخواهد شد.

۳- نقش قانونگذاری بیمه در سیستم

نظارتی

۱-۳- نظریه های عمومی

نقش قانونگذاری بیمه در سیستم نظارت تا

حد زیادی به چارچوب قانونی و حوزه های قضایی مرتبط وابسته است.

هر چند که این موضوع امری بدیهی است اما عمده مباحث بین المللی در خصوص نظارت برخاسته از این تفاوت ها است. به عبارت دیگر ناظران اختیارات قانونی قابل توجهی برای تشخیص محول شده است. در این سیستم ها نقش قانونگذار مهم نیست، زیرا ناظران بیمه ای دامنه وسیعی از احتمالات را برای اندازه گیری حالت های مختلف بسته به چگونگی اوضاع در اختیار دارند. به عنوان مثال در چنین سیستمی تعریف یک محدودیت برای حداکثر سرمایه گذاری یک شرکت بیمه در بازار سهام و الزام به رعایت یک سیاست سرمایه گذاری مشخص به صورت موردی با قابلیت و دارایی ها و وجود مدیریت داخلی لایق و سیستم های کنترلی فرق می کند. در حوزه هایی با سیستم های قانونی قوی قدرت ناظران به طور معمول بیشتر از گذشته نیست. در عمل، عملکرد ناظران معمولاً موضوعی برای صدور دستورات قانونی روشن هستند به عبارت دیگر عملکرد آن ها قبل از دادگاه ها دچار چالش می شود. به عنوان مثال اگر در اختیار قانون اخذ شده از مجموعه قوانین نظارتی بیمه، حداکثر محدودیت برای سرمایه گذاری در سهام ۴۰ درصد است، این موضوع مشکلی برای ناظران است که درخواست توقیف یک شرکت مشخص را به علت ضعف های معین در سیستم های مدیریتی اش داشته باشند. در تغییرات سریع محیط اقتصادی حفظ کارایی نظارت ممکن است مشکل باشد. مخصوصاً اگر وظیفه اثبات (انحراف از

رویه ها یا قوانین) هم با ناظران باشد. بنابراین برای چنین سیستم های نظارتی ضروری است که موازنه قانونی بین انواع ویژه آزادی های اعطا شده در شرایط عمومی و امکان نظارت برای تحصیل تصمیمات خاص به وجود آید.

توجه به این نکته مهم است که قوانین بیمه ای نه تنها شامل قوانین روابط بین بیمه گر و بیمه گذار است بلکه به عنوان شالوده ای برای فعالیت ناظران است. وضع قوانین نامناسب مانع اصلی موفقیت نظارت بر بیمه است. خصوصاً اگر به طور واضح و روشن حق و حقوق ناظران تعریف نشده باشد.

بنابراین پذیرش نقش اصلی ناظران در فرایند قانونگذاری خصوصاً در کشورهایی که وضع قانون و نظارت متفاوت هستند، بی نهایت مهم است. بنابراین در کشورهایی که دارای سیستم قانونی قوی هستند ضروری است که قانون به نحو روشن و بدون هیچ گونه مشکلی تنظیم و برای نظارت و اجرا ابلاغ شود.

۲-۳- کاربرد عوامل و استانداردها در قانونگذاری ملی

به طور کلی به کار بردن ضابطه ها و استاندارد های بین المللی بدون لحاظ شدن در قانون ملی تحقق نمی یابند. بر طبق آئین نامه انجمن بین المللی ناظران بیمه استفاده از این گونه استانداردها اجباری نیست. اعضای انجمن ممکن است پیشرفته ترین استانداردها را انتخاب کنند و به کار ببرند ولی در نهایت بهتر است که اعضا به سوی پذیرفتن معیارهای کنترلی انجمن بین المللی ناظران بیمه حرکت کنند.

تبصره هایی که شامل کمترین توسعه قانون است مدت زیادی طول می کشد تا با استانداردهای جدید تطابق داده شوند، این گونه موارد را در احکام بیمه ای اتحادیه اروپا (E.U) می توان پیدا کرد. به منظور دستیابی به بالاترین کارایی باید به این نکته توجه کرد که ضوابط و استانداردهای (I.A.I.S) باید به گونه ای کاربردی شوند که چارچوب ها و شرایطی را که در آن کاربرد دارند شرح دهند. به عنوان نمونه معرفی یک سیستم (تعیین محاسبات) وقتی که یک سیستم خود کنترلی حرفه ای نمی تواند حداقل شرایط لازم را تعیین کند، کارآمد نیست. یا زمانی که فارغ التحصیل و آموزش دیده کافی در دسترس نباشد، یا در جایی که قوانین مناسبی برای حسابداری و معیزی نیست به داده ها (Data) نمی توان اعتماد کرد و یا زمانی که با فقدان منابع نظارتی روبرو هستیم ارزیابی گزارش ماهانه شرکت های بیمه ای ممکن نیست .

۴- ساختار سازمان و رویه های نظارتی بیمه

۴-۱- مقدمه

قانون معتبر یکی از پیش نیازهای ضروری برای عملکرد موفق نظارت بیمه ای است. اما این فرایند عملکرد باید مورد حمایت یک سازمان مشخص نظارتی باشد. اخیراً در انجمن بین المللی ناظران بیمه ای ضرورت پیش نویس یک اصل محوری و قاعده کلی موثر در سازماندهی نظارت بیمه، احساس شده است. قاعده کلی و استانداردها و رویه های مورد استفاده در انجمن بین المللی ناظران بیمه ای هنوز تحقق نیافته است. اما یک پیش نویسی

از قاعده کلی نظارت که در این انجمن مورد بحث است در هفتمین کنفرانس سالانه آن برای تصویب اعضاء ارسال خواهد شد. در این پیش نویس قاعده کلی انجمن با قاعده کلی بلرز مقایسه خواهد شد. عملکردهای نظارتی شامل قدرت ناظران، سازمان و روش های نظارتی نمایندگان، روش ها و تعبیری که از قواعد کلی بیمه در کنترل شرکت های بیمه در خصوص حفظ منافع بیمه گذاران با فعالیت های ناظران اجرا شده می باشد. در این انجمن نظارت بر عملکرد بیمه به روش های مختلفی سازماندهی شده است و تقریباً نیمی از قوانین انجمن و ناظران بیمه ای جزئی از وزارتخانه است، ۴۰ درصد از این قوانین بخش جداگانه ایست اما مدل های دیگری شبیه به عملکرد های مالی و نظارتی بانک مرکزی وجود دارند. در کنار ساختار نظارتی بیمه تعریف صریح و روشن وظایف آن نیز مهم است. در واقع ناظران باید یک حیطه وسیعی از روش کار را به منظور انتخاب بهترین راه حل برای هر مشکل در اختیار داشته باشند. توجه به این نکته که ناظران چه قدرتی دارند مهم نیست، بلکه باید توجه کرد که آن ها چگونه این قدرت را اعمال می کنند .

۴-۲- سازماندهی یک تشکل نظارتی

همچنان که قبلاً ذکر شد تا کنون قاعده کلی یا استاندارد ویژه ای برای استفاده در سازمان نظارتی یا رویه های نظارتی مشخص نشده است. اما انتظار می رود که اعضای انجمن بخشی از قاعده کلی اصلی را در سال آینده تصویب کنند. ضمناً ماهیت استانداردها ایجاد وظیفه و تعهد برای نظارت است

زیرا که اگر یک ساختار سازمانی و کارکردی معین تعیین شود، به طور شایسته ای کاربرد خواهد داشت. معیار اصلی برای انجمن نظارتی کارکرد مستقل و منابع کافی مستقل است.

معنی کارکرد مستقل این است که ناظر باید در عملکردهای نظارتی آزاد باشد و ماهیت نظارت شونده نیز نباید توان تاثیر گذاری در فرایند نظارت را داشته باشد. در مورد نظارت بیمه ای، بخشی از بودجه یا تمام آن توسط شرکت های بیمه اختصاص داده شده است.

بنابراین عملکرد ناظران نباید به گونه ای باشد که در مسیر وابستگی یا مشارکت به این صنعت (صنعت بیمه ای) باشد. اقتصاد عمومی یا اهداف سیاسی نیز نباید در نظارت بیمه ای کاربردی داشته باشد ولی با این حال ناظران مستقل باید تا آنجا که به وظایفشان مربوط می شود پاسخگویی عملکردشان باشند حتی در شرایطی که عمل آن ها از حوزه ای به حوزه دیگر متفاوت است. بر اساس چارچوب های قانونی ناظر ممکن است در مقابل وزارتخانه نخست وزیر، دولت یا مجلس پاسخگو باشد.

ناظر باید منابع مالی کافی برای اجرای صحیح و مثبت وظایفش در اختیار داشته باشد. به عبارت دیگر ناظر باید منابع مالی کافی و قابل انعطافی برای تعیین بودجه برحسب نیازهای نظارتی داشته باشد. این موضوع برای عملکردهای بین المللی و فعالیت در زمینه نظارت کاملاً درست است. برای مثال به دست آوردن حساب ها، تعهدات بدهی گروهی یا تجمع دیون شرکت به منظور محک زدن قراردادهای اتکالی با

بیمه گران خارجی تقریباً غیر ممکن است. همچنین این موضوع که ناظران تا آنجا که ممکن است باید فعالیتشان مشابه عملکرد انجمن بین المللی ناظران بیمه شود، خیلی مهم است. درک قاعده کلی و استانداردها برای کسانی که در این فرایند مشارکت دارند آسان تر از کسانی است که این گونه موارد را به عنوان محصول نهایی حصول می کنند. کلیه فعالیت های نظارتی به نیازهای واقعی وابسته اند و نباید به وسیله قید و بند های بودجه ای آسیب پذیر شوند. صرف بودجه به اهداف نظارتی کمک می کند تا سرمایه هایی که موعد پرداخت آن ها فرا رسیده است در شرایط ورشکستگی شرکت ها حفظ شود. از دیگر معیارهای مهم برای موثر بودن اقتدار انجمن نظارتی، آموزش خوب و با کیفیت بالای کارکنان است. ناظر باید در شرایطی باشد که بتواند یک سیستم استخدامی را تعیین کند و برای استخدام و آموزش کارکنان مطابق با بالاترین استانداردهای حرفه ای تلاش کند. به خصوص ناظران باید قادر به استقرار ریاست استخدامی بر حسب نیازهای نظارت باشند و طبق چالش هایی که در بخش بیمه وجود دارد برای استخدام کارکنان مورد نیاز اقدام کنند. رشد و توسعه مداوم، توسعه استادان بیمه، تولید ات، روش های اختیاری انتقال ریسک، ساختار دهی اسناد مالی، افزایش پیچیدگی در گروه های بیمه ای، رشد و توسعه واقعی در حساب ها همه مثال هایی هستند که گویای توسعه پویای بیمه در جهان است.

۳-۴- سیستم های نظارتی مختلف

اخیراً هدف مشترک جدا کردن وظایف

نظارتی از وزارتخانه ها و تشکیل یک تشکل نظارتی مستقل است. دلیل اصلی اجرای چنین روشی، تقویت استقلال ناظران یعنی جدا کردن عملکرد ناظران از عملکرد های سیاسی یا کسب دیدگاه های قابل انعطاف بیشتر برای به کارگیری کارکنان و یا شاید ترکیبی از این دو هدف باشد. در بعضی شرایط نیز اختلاف در مسئولیت یا پاسخگویی در وزارتخانه اساساً در عملکردهای قانون و عملکردهای سیاسی است. در شرایطی نیز وزارتخانه مسئول پاسخگویی به مجوزهای صادره است البته هر کدام از این راه حل ها مزایا و معایبی دارد. معمولاً در بعضی از حوزه ها نظارت بر اساس سطح محلی سازماندهی می شود و سیستم هایی وجود دارند که به صورت محلی فعالیت و قراردادهای کوچک بیمه ای با اختیارات محلی نظارت می شوند. در این حالت ها بعضی مواقع مشکلات حفظ یک سطح قابل قبول نظارت بیمه ای بروز می کند. اگر تعداد و اندازه شرکت های محلی که زیر نظر ناظر محلی هستند، زیاد گسترده نباشد ممکن است پذیرش آن برای ناظران قانونی مشکل باشد در حالی که یک حداقل نیروی انسانی و منابع مالی برای نظارت بر این شرکت ها ضروری است. بنابراین ممکن است بیمه گران محلی توسط کارمندان که اختیارات دولتی دارند تحت نظارت قرار گیرند، در حالی که این کارمندان با استانداردهای حرفه ای نیز آشنا نباشند.

مدل دیگری که برای نظارت طراحی می شود نظارت به وسیله شعبات محلی نظارتی صلاحیت دار است. این راه حل در شرایط ویژه ای کاربرد دارد به

ویژه محل هایی که گستردگی ناحیه تحت نظارت نزدیک تری را تحت نظر اداره مرکزی ایجاد می کند در چنین شرایطی بزرگترین چالش سازمانی حفظ سطح نظارت یکسان بیمه ای در میان حوزه ها و برای همه شرکت های بیمه است.

4-2- شیوه های نظارتی

مسئولیت ناظر باید به طور صریح و مشخص تعیین شود. خصوصاً زمانی که نظارت بیمه ای شدیداً به شرایط بیرونی وابسته است، نمی توان در مقابل یک سری چارچوب هایی که به اندازه کافی نظارتی نیستند و در شرایط بیرونی نیز معادلی برای آن نیست، ناظر را پاسخگو دانست.

از آنجا که این گونه روابط شامل شرایط بیمه نامه هایی می شود که ممکن است در برخی مواقع بر کمبودهایی که در قوانین بیمه ای یا قوانین مدنی در سیستم کنترل قبلی وجود دارد، غلبه کند. به هر حال در شرایطی که سیستم کنترلی قبلی با نقص هایی روبروست تقویت قوانین بیمه یا قوانین مدنی به منظور حفظ سطح حمایت از مصرف کنندگان (بیمه گذاران) غیرقابل اجتناب است. ناظر باید یک فرایند نظارتی محکم، شفاف و آشکار را بپذیرد. برای عموم شرکت های بیمه ای مهم است که تصویر روشنی از ناظران که چه کاری و چگونه انجام می دهند، برای اعتماد به امر نظارت در بخش های بیمه ای داشته باشند.

عملکردهای قابل پیش بینی نظارتی سهم عمده ای در ثبات قوانین و فضای اقتصادی به منظور پذیرفتن تصمیمات ناظران به وسیله صنعت بیمه دارد.

در خیلی از حوزه ها (مناطق معمول نیست که ناظر وظیفه خود را به صورت غیر رسمی همانند بحث با مدیریت، انجام بازدید از شرکت برای متقاعد کردن هیات مدیره، تغییر برخی میاست های تجاری انجام دهد. حتی در جاهایی که چنین دیدگاه هایی برای سالیان دراز موفق بوده است، نباید فراموش کرد که چارچوب های قانونی قوی و روشن برای حالت هایی که در آن نظارت غیر رسمی موفق نبوده، لازم است. ممکن است وضعیت هایی نیز باشند که شرکت ها تمایل نداشته باشند کاملاً از پیشنهادات ناظران تبعیت کنند و ممکن است به ستیزه جویی قبل از محاکمه پردازند. در گذشته تحمیل کردن چارچوب های نظارتی وظیفه ناظر نبوده بلکه به حوزه قضایی مربوط می شده است که جهت اجرای آن یک چارچوب آماده کند. اگر ناظر قدرت انجام وظایف اصلاحی را نداشته باشد یا اگر نظارت آنقدر ضعیف باشد که موفقیت در دستیابی به اهداف نظارتی را در روش موفق ناممکن سازد، باید دریافت که فرایند های نظارتی کامل نیست. به عنوان نمونه در حالتی که تصمیمات به دادگاه ارجاع داده شود تا در زمینه انتقال موجودی تصمیمی گرفته شود، همچنین در شرایط گردش مالی شرکت های بیمه اگر رویه های دادگاه نیز زمان بر باشد، ممکن است تاخیر بودجه پیش بیاید.

۴-۵- جنبه های بین بخشی

یکپارچگی بخش مالی از ضروریات پاسخ های نظارتی است. در حقیقت حوزه نظارتی. در چند دهه گذشته. برای ایجاد اقتدار نظارت مالی طراحی شده

است. مزایا و معایب نظارت یکپارچه به صورت فشرده در اغلب مجامع بین المللی مورد بحث بوده است. مقدمه این مباحث می تواند موارد زیر باشد :

- وجود یک مسئولیت قانونی برای بخش یکپارچه مالی.

- نظام دست و پا گیر تا آنجا که ممکن است باید محدود شود.

- هیچ مدل نظارتی عمومی. کاربردی وجود ندارد که بتوان آن را در همه جهان به کار برد.

در رویارویی باید بهترین تناسب با خواست های حوزه نظارتی معین شود و فقط نباید به ظاهر امر توجه کرد. باید مشخص کنیم که چگونه با مشکلات بین بخشی مواجه شویم، آنچه که مهم است داشتن موازنه صحیح بین درک نظارت تجمع مالی و اجازه ندادن برای هر نوع اختلاف از یک طرف و درک اختلافات بین بخش های بانکی، بیمه و اوراق بهادار از طرف دیگر است هر چند اختلافاتی بین باسلسز و IOSCO و I.A.I.S در استانداردها و قواعد اصلی وجود دارد ولی مبتنی بر مقدم شمردن تفاوت های تجاری و ادوار نظارتی است.

۴-۶- همکاری های بین المللی

همکاری های بین المللی جزء مباحث ضروری نظارت بیمه ای است که به فرایند جهانی شدن آن کمک می کند. اگر چه توافق نامه های بیمه ای که در برگیرنده قواعد روشن و پیش بینی عوامل اصلی است به منظور ارائه رهنمودهای بیشتر در آینده آماده خواهد شد ولی اجرای عملی تبادل اطلاعات نیز ملاک مهمی است. قراردادهای انفرادی و مسئولیتی

که به نحو مطلوبی توسعه یافته باشد یکی از این پیش زمینه ها است. مواردی که برای بخش بیمه اهمیت دارند، عبارتند از :

۱. وجود یک سیستم قضایی کارآمد با قانونگذاران و قاضیان حرفه ای .

۲. وجود یک سیستم توسعه یافته از رویه ها و قوانین ارزیابی شده .

۳. وجود آکچوئرس حرفه ای محاسباتی، حسابرسان و تحلیل گر مالی .

۴. نظارت موثر بر سایر بخش های خدمات مالی و طراحی سیستمی برای رویارویی با ریسک ها در سیستم پرداخت ها.

به منظور توانایی برای حل مسائل در شرکت های بیمه ضروری است که تا حد امکان به ناظران یک گستره وسیع و قابل انعطاف از قدرت مداخله واگذار شود. این عامل ناظر را قادر می سازد که در هر شرایطی ابزار نظارتی مختص آن شرایط را به منظور حل سریع مشکل بیمه گر مخصوصاً در شرایط سخت مالی به کار برد.

انضباط موثر بازار نیز یکی از پیش زمینه های مهمی است که تقریباً از افشای اطلاعات مرتبط و مشارکت موثر دولت به وجود می آید. اخیراً بخشی از چارچوب های خارجی برای نظارت بر بیمه در فضای اقتصاد کلان شکل گرفته است.

اگر در فضای اقتصاد کلان تضمین های بیمه ای تجاری آسیب پذیر باشند ممکن است ثبات سیستم های مالی را به مخاطره بیندازند و قسمت های مختلف بیمه ای را تحت تاثیر قرار دهند. اما همچنان

چند جنبه جزء مباحث مهمی هستند که توسط انجمن بین المللی ناظران بیمه حمایت و پشتیبانی می شوند. چنین به نظر می رسد که همکاری های بین المللی عملاً بهتر است در موسساتی که نظارت محلی بر آن ها حاکم است اجرا شوند. به عنوان نمونه در اتحادیه اروپا همکاری ها بر اساس پروتکل همکاری که جانشین تفاهم نامه دو جانبه شده است، انجام می گیرند. اگر بررسی این مسئله که آیا پیش شرایط معین برای تبادل اطلاعات در دسترس ضروری باشد مشکل جهانی به وجود خواهد آمد. به عنوان مثال در زمینه گزارشات مشابه یا معاملات متقابل، خیلی از موانع اجرایی شبیه مشکلات زیان ممکن است رخ دهد. در شرایط عمومی طبقه بندی رسمی باعث به وجود آمدن مشکلات بیشتری برای ناظران شده که سبب مداخله در موافقت نامه ها گردیده است. البته در بعضی شرایط قانونی ممکن است مداخله ادارات خارجی، دولت، پارلمان و یا رئیس جمهور ضروری باشد.

۵- نقش چارچوب شرایط برای کارایی نظارت بیمه ای

نظارت موثر بیمه ای با اساس های جدا از یکدیگر نمی توانند به کار روند بلکه تنها در یک محیط قانونمند با وجود یک دسته از پیش زمینه ها کاربرد دارند.

اگر چه این پیش زمینه ها به نحو چشمگیری خارج از کنترل ناظران هستند ولی فقدان یا نادیده گرفتن چنین پیش زمینه هایی به سهولت بر کارآرایی نظارت بیمه ای تاثیرگذار هستند. یک ساختار عمومی

که قبلاً ذکر شد فضای اقتصاد کلان و ثبات سیستم های مالی نمی توانند نقش ویژه ای به آن صورت که در بانک ها دارند در بیمه داشته باشند.

۶- خلاصه

هدف اصلی از نظارت بیمه ای محافظت از بیمه گذاران است تا این اطمینان حاصل شود که شرکت ها کاملاً بر اساس قوانین و مقررات بیمه ای در راستای تامین عدالت، ایمنی و ثبات بازارهای بیمه ای برای حفاظت از منافع بیمه گذاران اداره می شوند. به منظور دستیابی به این اهداف الزاماً باید نظارت موثر را حفظ کنیم. سیستم های نظارت بیمه ای به چارچوب هایی که واضح و قابل فهم و همچنین یک ساختار نظارتی که عملکرد مستقل داشته باشند با منابع مالی مجهز و کارکنانی با شایستگی های حرفه ای بالا احتیاج دارند.

بهترین قوانین و مقررات کارشناسی شده نیز - به عنوان پیش زمینه - کاربرد نخواهد داشت. اگر تسهیلات آموزشی و پرورشی متناسب موجود نباشد. اگر ناظر بیمه ای مجموعه ای از کارکنان با تجربه برای بازرسی های منظم در فاصله های زمانی در اختیار نداشته باشد کاربرد استانداردهای انجمن بین المللی ناظران موثر نخواهد بود. نهایتاً اگر در وضعیت های خاص شرکت های بیمه قانونگذار قدرت های ضروری و مورد نیاز را تدارک نینهند، عملکرد ناظران موثر نخواهد بود. این بدین معنی است که حفظ دائمی پیش شرایط قوانین بیمه و عملکرد نظارتی ضروری است و اگر موسسات مختلف یا

اعضای آن ها مسئول نظارت بر نواحی مختلف باشند، این موضوع چالشی را به سایر چالش ها اضافه می کند. با این شرایط همه انتظارات متفاوتی که به وجود آورنده یک سیستم کارای نظارت بیمه ای هستند، چنان آشکار است که شروع و نگهداری چنین سیستمی خود یک چالش واقعی است. این چالش نه تنها برای ناظران در کشورهای اروپای مرکزی و شرقی بلکه برای خیلی از ناظران حتی در بالاترین سطح توسعه قضایی نیز مطرح است. به نظر می رسد که برای ادامه و حتی تقویت چند جانبه دانش قانونگذاری بیمه تبادل تجارب نظارتی در عرصه جهانی مهم باشد و انجمن بین المللی ناظران بیمه ای به عنوان یک وظیفه عالی در این عرصه مشارکت خواهد کرد.

ولاگان کلیدی:

نظارت بیمه ای استانداردهای نظارت قواعد کلی بیمه.

منبع:

<http://www.IAIS.com>